

Kahtlustustants poliitilise poriloopimise kastmes

EESTI KESKERAKOND

Lp Jüri Luik 28. september 2011. a. Nr 12

Austatud Jüri Luik

Täname toetamast Eesti Keskerakonda (kassa sissetuleku orderid 28.07.2011 (200 eurot) ning 30.08.2011 (300 eurot) füüsilise isiku Jüri Luige (s. 1954) annetuste kohta) ja meie ideede tutvustamisel valijatele.

Kahjuks ei ole meil võimalik toetada Teie ettepanekut koostööks ning erakonnal pole võimalik ettevõtet mida te esindate, pürotehnilisi teenuseid tellida Keskerakonna või Keskerakonnaga seotud üritustel.

Kohtumisel Teiega tegite Te ettepaneku teha koostööd Teie poolt esindatud ettevõtte ning Tallinna linna ja ka SA Tallinna Kultuuripealinn 2011 vahel. Siinkohal pean teatama, et nimetatud koostöö valdkonnad ei kuulu minu pädevusse ja tegevusvaldkonda, samuti ei ole minu pädevuses Tallinna Linnavalitsuse ega nimetatud Sihtasutuse esindamine ega nende nimel läbirääkimiste pidamine ja kokkulepete sõlmimine.

Lugupidamisega

Priit Toobal
Peasekretär

TÕENDID EI VALETA:
28. septembril anti Jüri Luigele kolme Keskerakonna büroo töötaja poolt üle ametlik kiri, kus tänati erakonnale tehtud annetuste eest. Ühtlasi rõhutas kiri, et Priit Toobalil ei ole võimalik tellida Jüri Luige ettevõttelt Keskerakonnale teenuseid ega mõjutada Tallinna linna ja SA Tallinn 2011 Luigega koostööd tegema.

KASSA SISSETULEKU ORDER

Dokumendi nr.	Koostamise kuupäev	Korrespondentide arv	Analüütiline arv	Summa	Sihtotstarbe kood
28.7.11				300,00 €	

Maksja: Jüri Luik (ik. [redacted])

Alus: Annetus
Summa (sõnadega): kolmsada eurot ja 00 senti

Andis üle: [signature] Võttis vastu: [signature]

Altkiri: [signature] Altkiri: [signature]

EESTI KESKERAKOND

KASSA SISSETULEKU ORDER

Dokumendi nr.	Koostamise kuupäev	Korrespondentide arv	Analüütiline arv	Summa	Sihtotstarbe kood
30.8.11				200,00 €	

Maksja: Jüri Luik (ik. [redacted])

Alus: Annetus
Summa (sõnadega): kakssada eurot ja 00 senti

Andis üle: [signature] Võttis vastu: [signature]

Altkiri: [signature] Altkiri: [signature]

Eelmise nädala lõpul ootamatult ette võetud läbiotsimine Keskerakonna büroos üllatas nii keskerakondlasi kui ka kogu Eesti avalikkust. Ligi 40 kaitsepolitsei (KAPO) ametnikku kolme kabineti läbiotsimiseks – see paratamatult tundub liigse jõukasutusena.

Väga kummaliselt mõjuvad ka Riigiprokuratuuri väited sellest, kuidas Keskerakond on avalikkusega suheldes peaaegu et seadust rikkunud ning valeinformatsiooni esitanud. Prokuratuur ei väsi kordamast, et tegelikult on kahtlustuse taga midagi hoopis suuremat ja hullemat kui seni teada olev. Kesknädal asus uurima, kuidas asjad tegelikult on ning miks prokuratuur pidevalt salatseb.

Kui KAPO 6. jaanuaril asus Keskerakonna bürood läbi otsima, sai õhtuks sellest teada ka avalikkus. Tekib küsimus, kes informatsiooni lekitas? Sama oluline on fakt, et oma laupäevases, 7. jaanuari pressiteates andis Riigiprokuratuur teda, et võimalikus mõjuvõimuga kauplemises kahtlustatakse kaht Riigikogu Keskerakonna fraktsiooni liiget. Seesugune käitumine seadis kahtluse alla veerandi Eesti parlamendist! Nii teataski Keskerakond, et kahtlustatavad on Priit Toobal ja Ester Tuiksoo ning lisas kõik teadaolevad kahtlustuse faktid. Selle peale reageeris Riigiprokuratuur kurjalt ning süüdistas Keskerakonda seaduserikkumises ja väärinformatsiooni levitamises, korrates veelkord, et tegelikult on kahtlustus hoopis laiem.

9. jaanuaril üle kuulatud Priit Toobalile ja Ester Tuiksoole esitatud kahtlustus on aga täpselt samasugune nagu Keskerakond oma pressiteates oli kirjeldanud. Ainus erinevus on ärimees Jüri Luige annetuse suurus – kahtlustuses väidetakse 600-eurost summat, kuid tegelikult Luik annetas Keskerakonnale 500 eurot. Skandaalse taustaga ärimees kord väidab, et polegi midagi annetanud, siis aga lükkab selle väite jälle ümber. Väga kummaline käitumine! Selge on aga see, et ei Priit Toobalil ega Ester Tuiksool pole mõju SA Tallinn 2011 nõukogu ega juhatuse liikmete üle. Seda on need ise kinnitanud.

Jüri Luige poolt Keskerakonna büroo töötajate juuresolekul allkirjastatud kviitungid, mis tõendavad 200 ja 300 euro suurust annetust.
Dokumendid andis Kesknädalale Priit Toobali advokaat.

Lisaks on SA Tallinn 2011 juht Jaanus Mutli meedias teada andnud, et raamatupidamise andmetel pole nende asutus kordagi Jüri Luige ettevõttelt teenust tellinud. Veelgi enam, kahtlustuses esitatud episoodidest ühes korraldas ilutulestikku firma RUF ning teises episoodis ei korraldanudki üritust SA Tallinn 2011.

Mis kahtlustus see selline siis on? Pole enam kahtlustki, et tegemist on lihtlabase poliitilise poriloopimisega. **Kn**

Loe edasi lk 3

Tallinna Televisioon puhastab teleõhku

2009. aasta Eesti parim ajakirjanik Mart Ummelas analüüsib Tallinna Televisiooni esimest tööaastat

Kui eelmise aasta suvel kadus Eestis õhu kaudu leviv TV analoogsignaali, lubas valitsuskomisjoni esimees, et peagi on meie digitaalses vabalevis juba 8–10 kanalit. Paraku lahkusid õige pea vabalevist kommertskanalite rööbikanalid ning täna räägitakse teleringkondades elavalt sellest, et ka Kanal 2 ja TV3 ise kaaluvad vabalevist lahkumist. Juba esitati Kultuuriministeriumile omamoodi ultimaatum, et kaabellevi operaatorid peaksid hakkama neile programmi edastamise eest tasuma.

MART UMMELAS
TTV peatoimetaja

Seni on kommertskanalid pide-

valt väitnud, et toodavad oma programmi vaid reklaamitulude arvelt. Kui Tallinna Televisioon poleks suvel

saanud vabalevi luba, oluks peagi vabalevis vaid ETV ja ETV2, aga võib-olla oleks kadunud ka ETV2, sest levikud oleksid ERR-ile ju hüppeliselt kasvanud. Eesti ringhäälingupoliitika on totaalselt läbi kukkunud – võib teha karmi järelduse.

TTV vabalevisse minek on sisuliselt meie digitaaltelevisiooni projekti päästerõngas ning võib peagi olla ka sisuliseks materiaalseks toeks

sellele, et üleriiklik ETV saaks üldse vabalevis jätkata. Probleem on aga märksa tõsisem, sest vabalevi väljasuremine tähendaks ka seda, et suur osa maaelanikest jääks üldse telepildist ilma. Teisalt ka meie rahvuslik ja uuenev ressurss ehk sagedusvahemikud jääksid aastateks kasutamata, sellega aga muutuks lausa võimatuks Eesti vabalevikanalite arendamine ja siirdumine tänaseks Euroopas juba standardseks kuju-

nenud HD-formaati. Eesti elanikkond ei suuda lihtsalt ülal pidada õhu kaudu levivais tasulistes pakettides levitavate HD-kanalite, rääkimata sellest, et ka seniste tasuliste digipakettide kuu tasud tõuseksid märgatavalt, kui kommertskanalid hakkavad levitajatelt nõudma (kütuse)tasu oma kanalite näitamise eest.

Loe edasi lk 5

Juhtkiri

Tulevik tuleb tunni aja pärast

JAANUS RIIBE
Keskerakonna Noortekogu esimees

Keskerakonna Noortekogu volikogu kinnitas 11. detsembril Vinnis uue arengukava, mis määrab noortekogu tegevuse lähtekohad, missiooni, eesmärgid ja suunad aastani 2016. Kuna huvi selle arengukava vastu on suur, otsustasin, et avan pisut tulevikuplaane ja kirjeldan, milliseks lähiaastatel kujuneb Keskerakonna Noortekogu kui organisatsioon.

Järgmistel aastatel kavatsen panna veelgi suuremat rõhku oma liikmete koolitamisele. Eraldi süsteemi loome klubijuhitide taseme tõstmiseks. Koolitustes osalejad annavad juurdeõpitut edasi oma klubi liikmetele ning seeläbi arenevad ka klubid. Tulevased poliitilised liidrid kasvavad organisatsioonist välja siis, kus neil on piiramatult ligipääs laiapõhjaliste teadmistele ja selle kõrval toimuvad debaadid erinevate arvamusel.

Üha rohkem hakkavad samaste huvidega noored organisatsioonisiselt koonduma erinevatesse kogudesse. Siiani on kõige aktiivsemalt töötanud Akadeemiline Ühendus EKNA, kuid taaselustatud on ka Roheliste Kogu ja loodud sai välispoliitikaklubi. Pole välistatud, et lähiaastad toovad veelgi juurde mõne täiesti uue kogu. Kui veel mõni aasta tagasi nägime probleemina üliõpilaste vähest osakaalu noortekogu aktiivis, siis täna on olukord paranenud ja tegevusfookuse suunamine tagasi õppuritele on igati õigustatud.

Uus trend on klubide mentorlusüsteem. Suuremad ja kogenumad klubid saavad uute ja väikeste klubide mentoriteks. Nad jagavad oma kogemusi ning toetavad klubilise tegevuse arengut, korraldavad ühiseid üritusi ja aitavad üksteist. Lähiaastatel tugevdame noortekogu finantsbaasi selliselt, et 2015. aastaks oleks meil palgal vähemalt viis inimest, kes tegelevad ürituste korraldusliku poolega, liikmeskonna andmebaasiga ja muude oluliste küsimustega.

2012. aastal loome noortekogu juurde visioonikogu, mille eesmärgiks on kaasata ka endiseid noortekogu aktiivsemaid ja värvikamaid liikmeid, kellest osa võib nüüdseks olla tegevpoliitika lahkunud ja suundunud muudele elualadele.

Keskerakond ja tema noortekogu on omavahel hästi integreeritud, toimub aktiivne koostöö ja teineteise toetamine. Noortekogu esindajad hakkavad osalema Keskerakonna fraktsioonide koosolekutel üle Eesti. Samal ajal luuakse ka Keskerakonna volikogus noortepoliitika komisjon, mille liikmetest kolmandik on noortekogulased. Regulaarsed sõnavõttud erakonna volikogu istungitel on noortekogu juhatare liikmetele tavaks saanud.

Meie plaanid on sellised: 2013. aasta kohalike omavalitsuste valimistel kandideerib 500 noortekogu liiget ja saavutame nendest vähemalt veerandi valimise rahva esinduskogudesse ning 2015. aasta Riigikogu valimistel osutub valituks täiendavalt veel neli noortekogu liiget. Sellisteks edukateks noorteks võib saada iga kesknoor; oluline on asuda tööle, uskuda endasse, panustada oma organisatsiooni arengusse. Traditsiooniliseks muutuvad ka Keskerakonna ja tema noortekogu juhtide debaadid ühiskonnaelu olulistel teemadel.

Igal aastal hakkame tähistama Keskerakonna noortekogu sünnipäeva, mis on 9. aprillil. Korraldame siis vastuvõtu, kuhu kutsutakse noortekogu kõige aktiivsemad liikmed ja vilistlased ning noortekogu sõbrad. Antakse välja tänumärke. Sellest saab noortekogu jaoks eriline sündmus, selline hetk aastas, mil saame vaadata tagasi ja edasi, kus hindame tehtud ja eesmärgid. Noortekogu sünnipäeval peame meele neid, kes on meie organisatsiooni kõige rohkem panustanud. Tiheneb koostöö ka teiste poliitiliste noortehendustega.

Kunagi sai populaarseks ütlus: tulevik on tunni aja pärast. Eriti paslik on seda öelda uue arengukava puhul, sest raske on ette näha kõiki muutusi ja kunagi ei või teada, kui kiiresti need muutused tulevad. Kuid uue arengukava valguses võin kindlalt öelda, et kesknoored mõtleavad suurelt ja julgelt.

NÄDALA NUPUD

Viisitamme oli vaja peedistada, et varjata reformist Järvesalu

Reformierakonna tegemistest Pärnus on kirjutanud üks erakonnakaaslane Ahti Kõo raamatu "Oleme seda väärt". Karm raamat suurtest mahineerimistest. Raamatu peategelane Sulisalu, tegelikus elus Vello Järvesalu, endine sanatooriumi Estonia juhatare esimees, oli hiljuti kohtu ees. Linn nõudis temalt lõpparvega liigselt makstud raha tagasi. Suure lõpparve organiseeris Järvesalule erakonnakaaslane – reformikas Mets. Ja mida tegi kohus?! Kuulutas kohtupidamise kinniseks!

Ainult kohalik leht kirjutas sellest. Ükski kesklehtedest ei võtnud ennekuulmatut rahatagastuse-nõude kohtupidamise KIN-NISEKS kuulutamist kajastada. Vaid võimuparteisse kuulumise puhul on niisugune kohtumõistmine võimalik.

Ning Jane Mets töötab aselinnapeana edasi, ja pärnakad mõistatavad, milliseid teeneid on ta osutanud linnapea Toomas Kivimägil, et soosingut naudib.

Toobal: See oli provokatsioon!

Keskerakonna peasekretär Priit Toobal (pildil) on Postimehes rõhutanud, et ei tunnista end mõjuvõimuga kauplemises süüdi ja et ta ütles sedasama ka Kaitsepolitseis. Toobal on oma sõnul Jüri Luigega kohtunud kahel korral – mullu 28. juulil ja 30. augustil. Kokku sai lepitud ka kolmas kohtumine, aga Toobal ei soovinud Luigega enam suhelda. „Ta oli väga ebameeldiv suhtleja. Ma ei ole küll tohter, aga arvan, et kaitsepolitsei või prokuratuur võiks ta saata meditsiinilisele uuringule, enne kui temaga tegemist teha,“ põhjendas peasekretär.

„Viimasel korral kohtusid temaga kolm erakonna büroo töötajat, kes andsid talle kõik dokumendid, mis puudutasid tema annetusi, samuti minu allkirjastatud kirja, kus me kirjutasime, et aitäh teatud annetuste ja maailmavaate propageerimise eest, aga me ei taha ei temaga erakonnalaselt koostööd teha ega saa vastu võtta ka tema ettepanekuid koostööks sihtasutusega Tallinn 2011, sest see pole minu pädevuses, mina sellega tegelda ei saa ega taha.“ Toobal kinnitas, et koostöövõimalust Jüri Luik oli palunud tal uurida küll.

„Tänaseks on selgeks saanud, et see kõik oli provokatsioon, et toodi selline pätt ja kaabakas meile asju korraldama,“ leidis Toobal Postimehe teatel. Toobali sõnul oli Luik kohtumistel rääkinud nii palju, et seda ei jõudnud kõike kuulatagi.

Toobal kordas, et ei kavatsen üheltki ametikohalt tagasi astuda, sest see tähendaks enda süüditunnistamist. „Mina oma süüd selle juhtumil ei tunnista. Süüdi saab tunnista Eesti Vabariigis vaid kohus, asi pole praegu veel kohtussegi jõudnud. Kui prokuratuur teeb mingi käigu, olgu see või kahtlustuse esitamine, siis mina sellest lähtuvalt enda otsuseid küll ei tee.“

Euroopa "tuntuim" tegija Andrus Ansip

Ajaleht *Helsingin Sanomat* näitas Soome presidendikandidaatidele 20 portreed ning palus pildidel kujutatud välispoliitikute nimed ära arvata. Nagu selgus, on Soome poliitikutele Eesti peaminister Andrus Ansip tundmatu suurus.

Presidendikandidaadid Paavo Arhinmäki, Eva Biaudet, Sari Essayah ja Pekka Haavisto ei suutnud tuvastada kolme poliitiku nime. *Helsingin Sanomate* arvates oli üllatav, et üks kolmest presidendikandidaatidele tundmatuks jäänud poliitikute oli Ansip. „Ta on ometi ju naabermaa peaminister,“ imestab leht.

Veel ei tundnud Soome presidendikandidaadid ära Hiina peaministrit Wen Jiabaod ja India peaministrit Manmohan Singhi. Pekka Haavisto ei tundnud pildidelt ära ka Venemaa presidenti Dmitri Medvedevit, Rootsi peaministrit Fredrik Reinfeldti ja Briti peaministrit David Cameroni. Kõik neli kandidaati tundsid seevastu kindlalt ära USA riigisekretäri Hillary Clintoni ja Venemaa peaministri Vladimir Putini. Presidendi kandidaate rivas Sauli

Niinistö (Koonderakond), Paavo Lipponen (Sotsiaaldemokraadid), Paavo Värynen (Keskerakond) ja Timo Soini (Põlissoomlased) sel testil ei osalenud.

Ansip on Eestis olles tihti käitunud ülbel, andes mõista oma ainuõigsust kõigis küsimustes. Meie meedia on Ansipit kiites tema eneseimetlust toinud veelgi. Ometi näib, et Ansipi suurus väljapoole Eesti piire pole levinud.

Tegelikult on Universumi nabaks ja maailma parimaks peaministriks Ansipit kiitnud üksnes meedia ja lakeid, kes on lootnud peaministrile lipitsedes oma leivakannikat säilitada ja kasu saada. Ansip on muutunud alasti kuningaks, kes arvab end endiselt värvilisi ja sametisi rõivaid kandvat. On kurb, et ta ise keeldub seda tõe tunnustamast. Kesknädaleni jõudnud sahinat kohaselt on väarikamatele reformierakondlastele Ansipi üha suurenev eemaldumine reaalsusest muutunud piinlikuks. On vaid aja küsimus, mil ta omaenda erakonnakaaslaste poolt poliitlvalt ära koristatakse.

Edgar Savisaar Kuku radio Aasta Tegija

Aastavahe-tuse paiku tegi Kuku radio telefoniküsitluse, kus paluti kuulajatel välja pakkuda Aasta

Tegija kandidaate. Põhiliselt pakuti Edgar Savisaart (pildil) (nii negatiivses kui ka positiivses võtmes), Andrus Ansipit (nii negatiivses kui ka positiivses võtmes), aga rohkemsti pooldajaid kogus samuti Kultuuripealinn 2011.

Küsitluse võitis Edgar Savisaar.

HIIBUSE NÄDAL

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
6 274 573

Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalal ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

Keskerakond kisti valitsuskoalitsiooni sisesõtta

Keskerakonna volikogus mullu 10. detsembril peetud kõnes ütles erakonna esimees Edgar Savisaar, et poliitiline elu on enne jõule pingestunud ning et konkurendid meeleheitlikult otsivad rünnakuobjekti Keskerakonna sees, et summutada skandaale, mis nende endi ümber toimuvad.

Savisaar märkis, et IRL-i sees käiv madin on Keskerakonna jaoks võõras sõda. „Me eelistan pigem kõrvale hoidva metsavenna positsiooni selmet sõdida võõrastes mundrites võõrast sõda. Muretseme Eesti riigi eest, mitte praegu võimul oleva kliki siseheitluse pärast.“

Kapo ülereageering

6. jaanuaril sai selgeks, et pärast seda, kui kapo võttis ette läbiotsimised Keskerakonna büroos ja peasekretär Priit Toobali kodus ning kultuuripealinna vedanud SA Tallinn 2011 ruumides, pole Keskerakonnal enam võimalik jääda poliitilistes siseheitlustes kõrvaltvaatajaks.

Kapo sissesadamine Keskerakonna büroosse tabas kõiki majas viibinuid ootamatult. Keskerakonna büroos toimus puistamine, mille sarnast selle erakonna 20-aastasest ajaloos pole varem nähtud. Puistamist viis läbi suur hulk siniste kilekinnastega (justnagu CSI

kriminaalpõnevikes) turjakaid ja süngelmelisi kaitsepolitseinikke. Suurte kohvritega kohale saabunud mehed nägid suurt vaeva kõigi paberilehtede ja muude „asitõendite“ läbilappamisega. Terve reede päeva rüganud julgeolekutöötajatel oli vaid korraks mahti oma coca-colat ja energijooki juua. Kapo põhjaliku töö tagajärjel jäi Keskerakonna büroo ilma olulistest arvutitest ning büroosse jäeti maha suur segadus ja kaos.

„Kapo ülereageering on selektav ainult viimasel ajal sise-ministri erakonna ja kapoga seotud skandaalidega,“ teatas Toobal. „Keskerakond on šokis jõustruktuuri kasutamises päevapoliitilistel põhjustel,“ lisas ta.

Keskerakonnal läks seni liiga hästi

Miks otsustasid Keskerakonna poliitilised konkurendid just nüüd kasutada julgeolekuasutusi Keskerakonna ründa-

miseks?

Põhjuseid on mitu. Esimees Edgar Savisaar jätkas kindlakäeliselt erakonna juhtimist ja olukord Keskerakonna sees oli stabiliseerumas. Jüri Ratast ei suudetud kogu meedia investorite pingutustele vaatamata augustis Keskerakonna sees esimeheks suruda.

6. jaanuaril sisuliselt algas Urmas Reinsalu IRL-i esimeheks valimise kampaania. Loomulikult ulatas siseminister Ken-Marti Vaher oma sõbrale abikäe, lastes kapokad samal ajal Keskerakonna peale lahti.

Keskerakond maksis korrektselt riigimakse jt valimistega kogunenud võlgu ja oli lähedal täielikule eelarve tasakaalule. Tallinna Televisioon kasvatas vaatajakonda lausa uskumatu kiirusega – kõik inimesed üle Eesti rääkisid ainuüksi TTV-st; ükskõik, kas negatiivses või positiivses võtmes. Kesknädala lugejaskond viimasel ajal kuust kuusse suurenes.

Samal ajal tabasid skandaalid hoopis Keskerakonna konkurent. Seoses elamislabade afääriga ilmsnes, et IRL on olnud fantoompartei, kes kogu taasiseseisvusaja jooksul on

kogu aeg ilmselgelt tegutsenud Venemaa tagurlike jõudude teenistuses. Reformierakond aga suutis võimule tõusta ainult e-valimistega, mille ilmekaim näide ja tõestus oli poolteisetunnine valimistulemuste edastamise katkestus ETV otseülekanandes.

Traditsiooniliste sedelitega võitis ju 2011. aasta Riigikogu valimised Keskerakond.

Olukord riigi majanduses on katastroofiline – kümned tuhandet parimas töötajana ja haritud inimesed lahkuvad riigist. Mitu aastat ei ole tõusnud palgad, hinnad on samal ajal teinud hoolimata eurost või vaatamata eurole suurimaid üleshüppeid Euroopa Liidus. Elanikkonna hirmud väljenduvad juba eksistentsiaalselt: kas jääme nälga, kas suudame siin põhjamaal kütta, kas jaksame osta bensiini?

Kahjuks ei tule lohutavaid sõnu meid ka välismaalt ega meie liitlastelt, vaid pigem viiakse erastatud ettevõtete ja omandi kasumeid Eestist üha suurevalt välja. Eestil puudub iseseisev välispoliitika, mis aitaks probleemidega rahvusvaheliselt toime tulla – nii nagu Kreeka, Hispaania jmt on avalikustanud oma mured

ja nõudnud nende lahendamist n-ö ühiselt, mitte ükski uhkelt „toime tulles“, nagu Eesti oma 290-eurose miinimumpalgaga. Ja isegi aastavahetusel kultuuritegijatele antud vabad käed teemad valikul töid ootamatult kaasa selle, et nii „Tujurikkuja“ kui ka Henrik Normann mõnuga mõnitasid istuvat valitsust ja juhtivaid persoone, kuid unustasid täiega Keskerakonna! See on ilmselgelt ohtlik, kui kultuuritegelased opositsiooniga üht sammu hakkavad astuma, sest on ju parempoolsed palju vaeva näinud, et kultuuritegelasi kas ära osta või hirmutamiseks vaikima sundida või väikese palgaga alavääristada, kuni inimväärikuse kaotuseni.

Toobal ja Tuiksoo peavad jätkama

Keskerakonna juhatus otsustas esmaspäevasel koosolekul toetada juhatase liikmeid Priit Toobalit ja Ester Tuiksood nende vastu toime pandud provokatsiooni tõrjumisel ning anda neile igasugust abi aluse- tute süüdistuste ümberlukkamisel.

Keskerakonna volikogu aseesimehe Siret Kotka hinnangul peaks ka Edgar Savisaar kind-

lasti erakonna esimehena jätkama, arvestades olukorda, kus meedias räägiti avalikult sellest, et Mart Laar peaks Isamaa ja Res Publica Liidu esimehena jätkama, olgugi et IRL-i elamislabade-skandaal oli otsene tegevus Eesti riigi ja rahva julgeoleku vastu.

Siret Kotkale jääb arusaamatuks, kuidas saab hetkeolukorras rääkida üldse Keskerakonna esimehe tagasiastumisest, kui IRL-i elamislabade-skandaali valguses julgustati Mart Laari erakonna esimehena just nimelt jätkama. „Kui Mart Laaril ei ole valikut, sest tema erakond on lõhki või õigemini õeldes, seda enam polegi, sest IRL on Res Publica poolt üle võetud, kunagine Isamaaliit ehk kampsunid nurka surutud, siis Edgar Savisaarel on oma erakonnas kindel toetus aga selgelt olemas. Seda kõike hoolimata isegi teatud tegelaste meeleheitlikest pingutustest Keskerakonnaga IRL-i teha,“ leidis Kotka.

Urmi Reinde
Indrek Veiserik

Mutli: Kahjustati Tallinna ja riigi mainet

Jaanus Mutli: Kultuuripealinna sihtasutus ei ole teinud mingisugust koostööd nn ärimees Jüri Luigega

Sihtasutuse Tallinn 2011 juhatase liige Jaanus Mutli kinnitas, et nende sihtasutusel ei ole sõlmitud mingeid lepinguid nn ärimees Jüri Luigega ei ilutulestiku ega mingis muus küsimuses. „Ta ei ole osutanud meile ühtegi teenust ega teinud ka mittemingisugust mitte-rahalist koostööd,“ kinnitas Mutli.

„Riigikogu liikmetele Toobalile ja Tuiksoole esitatud kahtlustus on rajatud kahele episoodile. Need on 15. juulil 2011 Merepäevade korraldatud Krusensterni ilutulestikule, mida tegi ilutulestikufirma Ruf. Teiseks, 14.-17. juulini 2011 korraldatud Võru Folkloorifestivalile, mida ei korraldanud aga Sihtasutus Tallinn 2011 ja mis ei olnud ka meie ametlikus programmis. Festivali korraldas Võru

Maavalitsus ja Kultuurikeskus Kannel. Siis pidi Tuiksool küll olema mõju Võru isamaaliitlastest maavanemale, kui siin rääkida mõjuvõimuga kauplemisest,“ ütles Jaanus Mutli.

„Need kaks episoodi olid ainsad kahtlustused ja Kultuuripealinn 2011 ei ole kummagagi neist kuidagi seotud,“ kinnitas Mutli.

„Keegi ei ole rääkinud selle asja rahvusvahelisest mõõtmest. Kahjustatud on Tallinna linna ja Eesti riigi maine. Sihtasutuse töö oli 5 päeva halvatud ja on seda siiaaani. Oleks võinud meie käest küsida lihtsalt kahe ürituse arvet, selle asemel aga viidi kaasa asutuse server ja terve hulk asjasse mitte puutuvaid dokumente, pluss töötajate telefonid ja arvutid,“ märkis Jaanus Mutli. *Rae*

Savisaar: 500 euro pärast erakonnas läbiotsimine korraldada on naeruväärne

Keskerakonna esimees Edgar Savisaar ütles Delfile, et kuna seekordse rahaskandaali puhul on jutt ainult 500 eurost, siis on arusaamatu, miks Keskerakonna büroo läbiotsimisel osales 40 kaitsepolitsei ametnikku. „20 aastat ei ole politsei ühtegi Eesti erakonna kontorit läbi otsinud. Kui nüüd Keskerakonna bürooga seda tehti, siis pidi arvama, et tegemist on läbi aegade ühe suurima kuriteo kahtlusega. Operatsioonis osales 40 kaitsepolitsei ametnikku! Kui selline jõud demonstratiivselt välja pannakse, siis ootavad kõik, et nüüd on tegu sajandi kuriteoga. Kui aga Toobalile ja Tuiksoole esitatud ametliku kahtluse kohaselt on jutt ikkagi ainult 500

eurost, mis moodustab ühe kümnendiku Vene maffiale müüdü ühe elamisloa hinnast, siis on asi ikka naeruväärne küll,“ ütles Savisaar Delfile.

„Miks ikkagi mindi kahuriga varblast laskma? Meid ei ole sellega üldse kahjustatud,“ kinnitab Savisaar. „Meie ei ole need, kes pihta said. Äkki taheti selle tsirkusega kompromiteerida hoopis Erik Heldnat, ambitsioonikat politsei juhti, kes viimasel ajal õiguskaitseorganite sees nii mõnelegi mehele probleeme on tekitanud. Võib-olla sooviti Heldnat uputada, mis muidugi meie silmis tekitab muret kapo tuleviku pärast üldse.“

Jõulurahu rikkumine

Mulle meeldib kui vanu kombeid austatakse ning ma leian, et just vanemate inimeste kätes ja võimalustes on nende kommete elushoid. Eks jõulurahu ole ka päris vana komme, millest kinni pidamine on hea tava. Loomulikult on ka selle rikkujaid, kes näiteks vargile või teise inimese elu ja tervise kallale kipuvad, kuid sellistele pole ilmselt miski püha, isegi mitte jõulud. Tänavu jõulude ajal sain kahjuks isiklikult kogeda, mida tähendab jõulurahu rikkumine. Minul juhtus see teisel jõulupühäl, 26. detsembril Rahvusringhäälingu uudistest loetud kommentaari pärast, kus Riigikogu liige Lembit Kaljuvee suisa mõnitas oma erakonna esimeest Edgar Savisaart. Kommenteerimaks uue aasta majandusarenguid, sõnas Kaljuvee ERR uudisteportalile: „Euroopa majandus on maailma mastaabis nagu Edgar Savisaar Eesti poliitikas – täna küll veel tegija, kuid sisemiste vastuolude tõttu kiiresti manduv ja kõrgliigast välja kukkunud, tõsiselt enam mittearvestatav konkurent.“

Esialgu ei tahtnud mu silmad seda uskuda, et lugupeetud ettevõtja ja Riigikogu liige

Leps

oskab nii labaselt ja solvavalt üldse öelda. Minu meelest küsiti härra Kaljuvee hinnangut 2012. aasta majanduse arengute kohta, mida ta on ka igati õige inimene kommenteerima. Kahjuks ei suutnud ta aga tagasi hoida kiusatust ning kasutas taas võimalust, et Keskerakonna esimehe pihta kriitikanooli loopida.

Seesugust teguviisi ei saa heaks kiita ei jõulupühade ajal ega ka tegelikult mingil muul puhul. Kui räägime majandusest, siis räägimegi majandusest. Kui räägime Keskerakonna esimehest, siis räägimegi ainult sellest. Siinkohal peaks aga rääkija hetke mõtlema: kas teha seda meedia vahendusel või inimese endaga? Mul on kurb, et Kaljuvee läks lihtsama vastupanu teed ning „klikkide“ teenimiseks sidus kokku täiesti erinevad teemad, rikkudes kõigi keskerakondlaste ja erakonna toetajate jõulurahu. Ootaks enam mõistlikkust ja seepärast soovitan: enne mõtle, ja siis ütle! Kui aga ei suuda enne mõelda kui öelda, siis pole sellisel kohta poliitikas!

Ando Leps
Keskerakonna volikogu liige

Haridusministeerium vabandagu õpetajate ees

Eesti Linnade Liidu juhatus ja Eesti Maaomavalitsuste Liidu juhatus teatasid, et Haridus- ja Teadusministeeriumi sihtmärk põhikoolide ja gümnaasiumide rahakasutuse suunal ei ole õige. Linnad, vallad ja koolid saavad oma eelarvevahendeid, sh haridustoe- tust kasutada ainult riigis kehtestatud reeglite järgi. Omavalitsusorganisatsioonide meelest peaks ministeerium endalt küsima: miks riigipoolne haridustoe- tus ei taga pooltes omavalitsustes õpetajate minimaalse palgataseme püsimiseks ja kohapealse hariduselu kest- miseks hädavajalikkust rahastamistaset? Mõlemad juhatused nõuavad Haridus- ja Teadusmi- nisteeriumilt selgitust kohalike omavalitsuste ja koolide vastu suunatud rünnaku tegelike põhjuste kohta. Saavad ju kohalikud omavalitsused ja koolid haridustoe- tust kasutada põhikooli- ja gümnaasiumi- seadusega kehtestatud reeglite kohaselt. Haridus- toetuse vahendeid kasutatakse õpetajate ning koolidi- rektorite ja õppealajuhatajate töötasuks ja täiend- koolituseks, õppevahendite soetamiseks, inves- teeringuteks.

Samuti kaetakse haridustoe- tusega haiglaõppe ja laste- aiapedagoogide täiendkoolituse, aineseksioonide, aga ka riigimaksude (sh tulumaks, sotsiaalmaks), kasva- nud töötuskindlustusmaksed jm spetsiifilised haridus- valdkonna kulud. Eraldi arvestatakse toetus kooli- lõuna kuludeks – 0,78 eurot õpilase toidupäeva kohta.

See haridusministeeriumi rünnak kohalike omavalit- suste ja koolide vastu pole esmakordne juhtum, kus õpetajate palgaprobleemid püütakse panna linnade, valdade ja koolide süüks. Ebaadekvaatsete süüdist- tuste tõttu peaks ministeerium vabandama eelkõige õpetajate ees.

Täna on riigieelarve koostatud selliselt, et valitsus ei suuda täita oma lubadust tõsta õpetajate palka. Äsja haridusministeeriumi poolt avalikustatud analüüs näitabki, et pooltel Eesti omavalitsustel on õpetajatele palga maksimiseks vahendeid puudu.

Eesti Linnade Liidu juhatase esimees Taavi Aas küsib: „Mis on Haridus- ja Teadusministeeriumi kohalike omavalitsuste vastu suunatud rünnakute tegelik eesmärk? Kas leida õigustust riigigümnaasiumide teki- tamiseks või hoopis kohaliku demokraatia kaotamine? Õpetajate palgaraha üleandmisel kohalikele omavalit- sustele 2011. aastal arvas toonane rahandusminister Siim Kallas: „Eesti üldeelarves on omavalitsuste osa vaid viiendik, teiste maadega võrreldes on seda vähe. Omavalitsustel peaks olema rohkem funktsioone ja tegevusalasid.“

Nüüd oleme situatsioonis, kus omavalitsustelt tahetakse kord juba antud otsustusõigus ära võtta. „Kas eesmärk on – rohkem võimu Toompeale?“ küsib Aas. Viimastel andmetel hakkavad õpetajad tõsiselt valmis- tuma streigiks.

Kahe rinde kodusõda ja Eesti Vabariigi Ülemnõukogu

VELLO POHLA

Kirjutatud jaanuaris 2011, ilmunud Rein Järliku ja Lehte Hainsalu kogumikus „Kahe tule vahel“

Ütleksin mõne mõtte, meenutades

aega Eesti Vabariigi Ülemnõukogus, kuigi ametlik ajalugu on asjad kõik paika pannud kindlalt nagu betooni. Vahepealsed kakskümmend aastat annavad võimaluse mõtisklusteks, et kas või endalgi selgusele jõuda, mis oli ja mis selle tõttu järgnevalt toimunud on.

Mind valdab kahetine tunne minu enda osast ja Ülemnõukogust. Ma justkui ei kuulu sellesse kogusse, mille ametlik, peavoolu tunnustatud osa oleks nagu üksnes 20. august 1991. Mõlema kahetisus nii füüsilises kui ka tunnetuslikus mõttes. Viibisin tol ajal koos abikaasaga USA-s Väike ookeani ääres perekonnatuttavate juures puhkusele ja ma ei saanud selleks päevaks naasta. Õnneks või kahjuks ei osalenud ma seega kahepäevases kõhkluste, reetmiste, kambamängude ja võimukauplemise epopöas, millest Heinz Valk värvikalt ja sarkastiliselt kirjutab oma mälestusteraamatus (Pääsemine helgest paraadiisist. Tallinn 2010). Ja mida põhjalikult uurib Kadri Must (Iseseisvuspäeva sünd. Tartu 2000).

Kõrvalt vaadates on mul kohustusteta vabamõtlejana võimalus jälgida toimunut kaugelt ja kaugemale. 20. augusti tegelik tähendus on hoopis sügavam kui hääletamisprotseduur. Sisuliselt algatati seal võimupöörde rahvalt kui tervikult rahvusfundamentalistlikule leerile. Selle taga oli väliseestlaste poliitiline ideoloogia, vara ümberjagamise (tagastamise, erastamise) ihalus ja osalejate suur võimupretensioon. Nii lastigi toimuda, kuid hind oli saatuslik. Sellele järgnes süvenev rahvuse lõhestumine, rahvusluse parteiline erastamine, rahvustunde erakondlik monopoliseerimine.

Muukeelne püsielanikkond kuulutati välismaalasteks ja diskrimineeriti. Majanduse aluseks sai varakapitalistlik neoliberalne äärmuslus, väljastpoolt soovitud ja nõutud šokiteraapia. Need fundamentalistlikud poliitilised ja majanduslikud mallid kehtivad kahjuks siiani, neil põhineb riigivõim.

Puudub asetumine tegelikult tänapäeva, puudub tulevikunägemus. Inimvara, inimese mõõde ja rahvuslik järjepidevus on jäänud kõrvale. Kujunes korporatiivne, tänaseks lausa huntataoline riigivõim, mida teenivad nii riigi majandus ja jõustruktuurid kui ka meedia. Nüüd on meil üle 100 000 töötut, üle 100 000 inimese on riigist lahkunud või töötavad välismaal (majanduspõgenikud), 130 000 inimest koos peredega on pankade võlaorjad.

Suur osa elanikkonnast elab vaesuses. Tervishoid, haridus, eriti aga regionaalne toimetulek on tõsisest raskustest. Elu maal ja regioonides ääremaastub, vaagub. Eesti Vabariigis on käibemaks toidult tunduvalt kõrgem kui mujal Euroopas, oleme pea ainus riik, kus tulumaks on rikastel ja vaestel ühesugune, üksnes meil puudub ettevõtte tulumaks. Kuid oleme esimene maailmas, kus põhiseadust rikkudes valime oma valitsejaid mobiili ja arvutiga. Igapäevamured peidab riigivõim praeguse majanduskriisi, poliitilise vaenu, skandaalide ja kampaaniate taha, nagu näiteks eurole üleminek. Maailma pankadelt ja suurriikidelt saame aga ohtralt kiitust kui „vabaduse, tubliduse ja jõukuse tšempionid“ (Hillary Clinton, presikonverentsil Washingtonis koos Urmas Paetiga, ERR 2011). Ajakiri *The Economist*

20. augusti tegelik tähendus on hoopis sügavam kui hääletamisprotseduur. Sisuliselt algatati seal võimupöörde rahvalt kui tervikult rahvusfundamentalistlikule leerile.

valis Eesti aasta riigiks 2010. Meie arutu ja valeliku kiitmisega lahendavad nad omaenda poliitilisi probleeme.

Riigipöördekatse Moskvast andis võimaluse

ja löi vajaduse maailmale kohe veel kord selgelt, ühe aktiga kinnitada meie iseseisvust. Kahe päevajooksul saadi sellega kuidagi hakkama. Ülemnõukogu juhataja erivolituste tõttu, mis ta ise endale küsis ja mida täiskogu nagu muuseas, arutluseta, katalle andis, pidurdus otsuse vastuvõtmine kahele päevale. Peale inimlike kõhkluste ja poliitiliste huvirühmade erisuse oli viivituse otsustavaks põhjuseks nähtavasti järgmine asjaolu. Marju Lauristini, Ülo Nugise ja Arnold Rütli kas teadliku või alateadliku sisemise „patuhahetsuse“ ajal ning poliitilise

LUHTUNUD LOOTUSED: Vastupidiselt rahva ootustele 20 aastat tagasi kujunes Eesti korporatiivne, tänaseks lausa huntataoline riigivõim, mida teenivad nii riigi majandus ja jõustruktuurid kui ka meedia. Foto võetud raamatust "Rahvarinne".

kurjuse kangekaelse esindaja Liia Hänni pealekäimisel tahtsid võimu juurde saada ka rahvusfundamentalistid. Neil neljal ei olnud selleks täiskogu volitust, seda ei arutatud. Asi säiti ära. Nad kutsusid Toompeale Eesti Komitee esindajad Sirje Endre, Tunne Kelami ja Vardo Rumessen. Suletud ruumides, Eesti Komitee pika ja jäiga kauplemise tulemusena monteeriti iseseisvuse kinnitamise otsuse külge ka võimujagamise „rahvuslik lepe“.

Otsuse ühe punktina nähti veel ette laialdaste poliitiliste volitustega Põhiseadusliku Assamblee moodustamine, algselt küll justkui võrdsetel alustel, kuid kohe oli selles kogus selge äärmuslaste ülekaal. Koostatud otsus võeti vastu kiirustades, jälle arutluseta. Saadikurühmade teisi otsuseprojekte ignoreeriti. Ülemnõukogu üksikliikmeil ei olnud valikut, iseseisvuse kinnitamine oli igal juhul vaja vastu võtta, aeg hakkas otsa saama. Ülemnõukogu liige Mati Ahven: *Minu jaoks oli see suurim poliitiline provokatsioon. [...] Kahe põhimõtteliselt erineva otsuseprojekti omavaheline sidumine oli poliitilise alatuse viimane tipp (op. cit. lk 97).* Eesti Komitee juhataja liige Vardo Rumessen: *See oli Eesti Kongressi ideede võit, kuigi teostatud Ülemnõukogu poolt (Kaks otsustavat päeva Toompeal. Tallinn 1996, lk 121).* Populaarsuse kaotanud rahvusäärmuslased tõsteti jälle tegevpoliitikasse. Ja nad ei jätanud seda kasutamata. Ja kuidas veel! Samas Eesti edaspidise saatuse suhtes tähtsate arutelude kirjalikud ülestähendused ja dokumendid, milles väljendus kahepäevane pingutus, heitlus ja isiksuslikud seisukohad, Ülemnõukogu juhataja tema enda sõnul kõrvaldas ja hävitas. Muide, huvitav ja tähenduslik on ka veel asjaolu, et 20. augusti 1991. a Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus „Eesti riiklikust iseseisvusest“ võeti vastu konstitutsioonilise hääletamusega (70). Üks hääl jäi

puudu, mis saatuse irooniana jäi saamata ühelt äärmuslikumalt Eesti Komitee liikmelt, Kaido Kamalt, kes lõpuni protestis sellega Ülemnõukogu tegevuse vastu.

Sisuline, praktiline taasiseseisvumine algas aga IME-ga ja 16. novembri 1988. a suveräänsusdeklaratsiooniga, mille veel eelmine Ülemnõukogu konstitutsioonilise hääletamusega vastu võttis.

See jätkus Eestimaa Rahvarinnega, Baltimaade rahvarinnete ühisrindega, Eestist demokraatlikult valitud NSV Liidu Rahvasaadikute Kongressi saadikute tegevusega, koostööga uue Venemaa tulevase liidri Boriss Jeltsiniga. Eesti kodanikkonna rahvalgatusliku liikumise formeerisid Eesti Komitee ning ERSP poliitiliseks leeriks (parteiks), mis vastandati rahva ühtsusele, mida Eestimaa Rahvarinne algselt väljendas. Vabade valimistega moodustati Eesti (NSV) Vabariigi Ülemnõukogu. Puhtpraktilises ja rahvusvahelises mõttes oli Ülemnõukogu ainus põhiseaduslik vormis võimustruktuur, mille abil sai vastu võtta taasiseseisvumiseks vajalikke otsuseid. Poliitilised deklaratsioonid neid ei asendanud. Juriidiliselt väljendasid iseseisvumist Ülemnõukogu otsus „Eesti riiklikust staatusest“ 30. märtsist ja seadus „Eesti sümboolikast“ 16. maist 1990, samuti teised riigiõiguslikud aktid. Rahva tahet kinnitas 3. märtsi 1991. a iseseisvuse referendum, millest võttis osa 82,86% hääleõiguslikest inimestest 77,83% toetusega iseseisvusele.

Kõigele sellele vastandusid rahvusfundamentalistid. Nad boikoteerisid valimisi ja algul isegi referendumit, pidasid tühihiks ka Eesti NSV kõigi tasandite rahvasaadikute täiskogu deklaratsiooni (2. veebruaril 1990) iseseisvuse taastamiseks. Kõiges vastutegutsemise tõttu, põhimõttel, et nemad on ainukesed õiged ja kutsutud, kaotasid rahvusäärmuslased rahva poolehoidu;

1990. a lõpuks toetas neid vaid 25% küsitletuist.

Eesti Komitee ja Eesti Kongressi poliitiliseks platvormiks,

millega nad vastandusid Ülemnõukogule, olid välismaale põgenenud eestlaste võimukontinuiteedi, riigi õigusliku järjepidevuse ja vara restitutsiooni põhimõtted. Inimlikult ja psühholoogiliselt oli mõistetav pagulaste soov olla kaotatud Eesti Vabariigi jätk võõrsil. Neil oli isegi kaks (nagu eestlastele ikka omane!) eksiilvalitsust ministritega, peaminister presidendi ülesannetes, poliitiliselt mänguline saatkond ja peakonsulaat.

Üleilmset oli neil ka vastuolu Tõnissoni- ja Pätsu-meelsete, vabadussõjalaste ning autokraatiale allunute vahel, nagu oli olnud kodus, Eestis. Nende visadus ja tulemused eriti kultuuri ja eesti keele hoidmisel võõrsil olid silmapaistavad. Nad püüdsid maailmale ülekohtust teada anda. Suur tunnustus selle eest! Laiali pillutuna üle maailma pidasid nad endid ka Eesti riigi, Eesti maa ning eestluse seaduslikeks pärijajaks. Miljon kodueestlast, sealhulgas ka pagulaste võimalikud vanemad, sugulased ja hõimlased olid nende meelest vähemal või suuremal määral kollaborandid. Karm ajalugu on kujundanud meie kõigi meeli. Ka Kodu-Eestis oli palju kannatanuid. See kõik on hea pinnas rahvusäärmuslusele, mis revo-

nimetas president Konstantin Päts Stalinile lähedase Andrei Ždanovi ettepanekul-nõudel peaministriks Johannes Vares-Barbaruse. 21. juulil aga astus Päts ise tagasi, nimetades Vares-Barbaruse peaministriks presidendi ülesannetes ja kutsudes üles viimasele täit toetust andma. Autokraatne president andis viimase kuu jooksul põhiseaduse alusel välja 126 presidendi käskkirja, 34 dekreeti ja 4 seadlust. *Kõik need olid suunatud Eesti iseseisvuse likvideerimisele, juhtivate riigitegelaste ametist vabastamisele* (Magnus Ilmjärv. Hääletu alistumine. Tallinn 2004, lk 879).

Nii anti ära riik, mis selleks koraks lõppes. Ei siseriiklikult ega rahvusvaheliselt polnud ühtegi Eesti riigi ametlikku teadet, protesti, abipalvet, et meid on vägivaldselt üle võetud või okupeeritud või annekteeritud. Saatuse irooniana sai isegi Eesti sõjaväest, kes oleks pidanud meie riiki kaitsma, Nõukogude armee osa. Kohati käitus Eesti riigi juhtkond nagu okupeeriv võim. Võib-olla just seetõttu jäimegi pärast sõda võitjate või sõjaokupatsioonist vabanevate riikide seast välja ja kaotasime nõude iseseisvusele. Suurriigid USA ja Inglismaa andsid järjekordsete „salaprotokollidega“ Baltimaad Jossif Stalinile, millega nad tunnustasid Eesti kuulumist NSVL-i koosseisu. Propagandistlikult ja demagoogiliselt kordasid nad

Eesti Vabariigis on käibemaks toidult tunduvalt kõrgem kui mujal Euroopas; oleme pea ainus riik, kus tulumaks on rikastel ja vaestel ühesugune; üksnes meil puudub ettevõtte tulumaks. Kuid oleme esimene maailmas, kus põhiseadust rikkudes valime oma valitsejaid mobiili ja arvutiga.

lutsioonis sai oma agressiivse jõu emotsioonidelt. Sellega ei taasta veel iseseisvust, küll saab aga kasutada haaratud võimu oma leeri, oma kamba huvides. Fundamentalism pole kunagi ühelegi rahvale hüvanut toonud, ta on tegelikult moonundunud anarhism ja vägivald. Venemaal oli selleks välismaalt, enamasti poliitiliste pagulaste poolt, sisse toodud bolševism. Eesti äärmuslastele oli väliseestlaste õiguslik järjepidevus emotsionaalne poliitiline konstruktsioon, võimuvõtte tehnoloogia.

Senine Eesti Vabariik, mille hääletu ülevõtmine ja annekteerimine toimus meie endi autokraatsete riigijuhtide otseste tegevuse ja tegevusetuse abil, 1938. a põhiseaduse formaalsel alusel, ei saanud õigusjärgselt kesta järgneva poole sajandi jooksul. 16. juunil 1940 astus Jüri Uluotsa valitsus NSV Liidu ultimaatumit täites tagasi ja 21. juunil

külma sõja ajal ja hiljem maailma avalikkusele küll, et „jätakuvalt ei tunnusta“, kuid nii olid kolm suurriiki üheskoos, igaüks oma huvides, otsustanud ja poole sajandi jooksul selle järgi rahvusvaheliselt, juriidiliselt ka käitunud. Millist õigust, õiglust ja juriidikat siin nõuda ning kellelt? Ise pead alati enda eest seisma, ja seda me Nõukogude impeeriumi lagunemise soodsal ajahetkel ka veelkord tegime.

Lõpp 18. jaanuari Kesknädal

Vt ka Kesknädal:

- 12. oktoober 2011 – Enn Tõruvere, "Kuidas me vabanesime" I osa;
- 19. oktoober 2011 – Arvo Haug, "Väike Eesti 20 aastat tagasi ideedelt suur";
- 21. detsember 2011 – Enn Tõruvere, "Kuidas me vabanesime" II osa.

Tallinna Televisioon puhastab teleõhku

2009. aasta Eesti parim ajakirjanik Mart Ummelas analüüsib Tallinna Televisiooni esimest tööaastat

Algus esilehel

Lõppmaksjaks jääks igal juhul seesama tavaline eestlane, eelkõige just maaelanik, kelleni ei ulatu veel kaua mingit arvestatavat telekaablit. Varsti jääksidki alles vaid suurte rahvusvaheliste kettide edastatavad kehvade eestikeelsete subtiitritega nišikanalid, nagu neid meie kaabel-TV pakettides on juba praegu tosina jagu.

Kuidas see mõjuks rahvuslikule meediamaastikule ja meie kultuurilise identiteedi säilitamisele? Raske ette kujutada. Tagajärjed oleksid ilmselt hullemad kui Hollywoodi laiatarbefilmide pealetung meie kinoturule iseseisvusaja alguses, kui nii mõnigi kino häälestus ümber pornole, et ellu jääda.

TTV vabalevi on iga eestlase huvides

Muide, sageli on meediakanaleis ja linnavolikogu opositsioonis kritiseeritud, milleks linnatelevisioonile üleriiklik vabalevi. Selle üle on asjatundmatult spekulatsioonid ja esitatud pahatahtlikke versioone. Vastus on imelihtne.

Eestis pole kunagi jagatud regionaalset vabalevi litsentse. Nii et midagi muud taotleda polnud võimalik. Tallinna Televisiooni eesmärk oli ja on rahvuskultuuri säilitamine ka suurtest linnadest eemal, et iga eestlane ja eesti keelt oskavad mitte-eestlased saaksid tasuta jälgida meie kultuurilist, harivalt ja informatiivselt rikast omaaast ja -keelset programmi. Koos sellega avanes võimalus edastada TTV-d kõigis digitaalses kaabel- ja analooglevi kanalites, pealegi nende põhipakettides. Taas sääst vaatajale.

TTV eesmärk oli päästa Eesti telemaastik kokkukuivamisest ja väljasuremisest. Leiame, et oleme selles õnnestunud. Ent küsimus pole vaid valitsuse digiprojekti päästmises. Erapooletud meediakriitikud on ammu täheldanud Eesti meedia järkjärgulist siirdumist teatavasse vaikivasse, stagneerunud olekusse, kus nn peavoolumeedias harrastatavale temaatilisele ümarusele ja vastuoludeta valitsusmeelsusele pole enam peaaegu ühestki kanalist leida sisulist alternatiivi. Mõne ajakirjandusinimese meelest on meie meediapilt hakanud üha rohkem meenutama Venemaa riiklike meediakanalite pakutavat kompromissitult Kremli-kesksust või meil siis õieti Stenbocki-kesksust. Teame, milleni vaba ajakirjanduse tasulitamine on idanaabri juures viinud. TTV ei tahaks, et rahulolematu võimupoliitika viiks inimesi tänavaile, vaid soovib, et see tooks ajakirjandusse ja eelkõige televi-

siooni tagasi konstruktiivse diskussiooni, erinevate maailmavaadete kajastamise (ka ilma DASA-deta) ning erinevate huvide reaalse esindamise.

Justnimelt TTV tagab täna ajakirjandusvabaduse potentsiaalse ja loodetavasti ka reaalse jätkumise. Seda meie oponentide, väiklaste kiusajate ja arutute blokeerijate kiuste.

Meie sallimatud vastased

ehitavad mingit Hiina müüri meie kui tegeliku ajakirjandusvabaduse esindaja blokeerimiseks. Ent kahtlemata ei kõhkle meie ajakirjanikud

pärast. Hoidsime end tagasi, sest olime Delfist lugenud kunagise komsomolijuhhi, tänase Reformi-liidri Valdo Randpere „verist“ avaldust, mille pealkiri nõudis TTV mahatapmist.

Olen viimase seitsme kuu jooksul

korduvalt mõelnud, miks minu kui ajakirjaniku ligi 40-aastane usk ajakirjanduse kui neljanda võimu võimekusse on viimasel ajal kõikuma löönud. Miks mu kolleegid, kellega olen palju aastaid suhelnud kui arukate inimeste ja vabade kodanikega, nüüd sülitavad tuld ja tõrva minu ja TTV pihta ning

miljonit vaatajat, päeva keskmine vaatajaskond oli 75–80 tuhat ning detsembris ületas mitmel päeval vaatajaskond 100 tuhande piiri, sealhulgas 31. detsembril senise rekordnäitajaga – 131 tuhat vaatajat. Oleme

seega alates suvest kasvatanud oma vaatajaskonna kahekordselt. Parimate kontsertide ülekannet 31. detsembril jälgis üle 50 tuhande vaataja ja isegi uudistetoimetuse aastakokkuvõtte kl 21.30 pälvis enam kui 50 tuhande vaataja tähelepanu, ehkki teame, et mõne telekanali iganädalased arutelusaated saavad vaid keskmiselt 30 tuhat vaatajat.

Kui Priit Simson 3. jaanuari Eesti Päevalehes aastavahe-tuse telekavasid arvustades heitis suuremaile telekanaleile ette „põhu näitamist“, selle asemel et näidata omamaisel lemmikul, siis oleks tal tarvitsenud vaid avada TTV kanal, kus läbi päeva näidati koduste parimate ansambliite ja solistide *live*-kontserte. Paraku ei jätkunud temalgi TTV hea kava kohta ühtki sõna. Huvitav, miks?

püüavad igal võimalikul moel isoleerida, blokeerida, tasulitada meie programmi levikut, peita seda vaatajate eest, maha vaikida või diskrediteerida, ehkki teeme täna rohkem kultuurisaateid, kui kõik teised telekanalid kokku?

Meil on kavas ligi 40 sarisaadet. Teeme ainsana igapäevaseid uudiseid Tallinna rikkalikust kultuurielust, sh kajastasime Euroopa kultuuri-pealinna

sündmusi. Kuuldavasti pidi kultuuri-riipealinna sihtasutus selle eest ETV-le koguni peale maksma, et saada mullu suvel mõne nädala jooksul olla seal eetris lühitulevaataga toimumust. Paraku kujunes sellest TV-farss, mitte järjekindel ja sisukas saade nagu oli meie „Kultuurimeeter“, mis oli eetris koguni kaks korda nädalas; rääkimata erisaadetest ja kultuurisündmuste ülekannetest, millest polnud muudes kanalites jälgegi.

Uus aasta toob uued eesmärgid

Tallinna Televisioon on kujundanud telemaastikul oma kaaluka ja kasvava positsiooni. Viimased EMOR-i telemõõdiku näitajad osutavad, et 1. detsembrist kuni 1. jaanuarini oli meie kanalil pool miljonit vaatajat, päeva keskmine vaatajaskond oli 75–80 tuhat ning detsembris ületas mitmel päeval vaatajaskond 100 tuhande piiri, sealhulgas 31. detsembril senise rekordnäitajaga – 131 tuhat vaatajat.

ILUSAD HETKED: Ott Leplandi ja Birgit Õigemeel jõulukontsert jõudis ka TTV vaatajateni.

vajadusel seda müüri lõhkumast. Sellele viitasin ka oma 29. oktoobri kirjas Postimehe ja Eesti Päevalehe arvamustoimetuste juhtidele, mille Delfi keeras pea peale ehk esitles minu murelikku märguannet sõjakuulutusena kogu

Viimased EMOR-i telemõõdiku näitajad osutavad, et 1. detsembrist kuni 1. jaanuarini oli meie kanalil pool miljonit vaatajat, päeva keskmine vaatajaskond oli 75–80 tuhat ning detsembris ületas mitmel päeval vaatajaskond 100 tuhande piiri, sealhulgas 31. detsembril senise rekordnäitajaga – 131 tuhat vaatajat.

meediale. Tegelikult oli see TTV veel üsna leebe hoiatus – meiega padupoliitilise sõdimise jätkamine toob lõpuks kaasa ka selle, et meiega oleme sunnitud loobuma oma senisest tasakaalustatusest ning andma pahatahtlikule tagakiusamisele ajakirjandusliku vastulöögi. Üheski vabas euroopalikus ühiskonnas ei tohiks kunagi kujuneda ainsa poliitilise või meediatõde monopol, nagu näeme valdavalt tänases peavoolumeedias. Krooniks vaba ajakirjanduse tagakiusamisele oli ETV „Foorumi“ saates vaatajaile lansseeritud küsitlus, kas Tallinna Televisioon tuleks kinni panna. Selle peale tekkis küll tahtmine esitada politseile avaldus ERR-i vastu – ajakirjandusvabaduse mahasurumise ja vaenu õhutamise

MÕTESTAVAD ASJU LAHTI: Aastat kokku võtvas uudistesaa-tes esinesid TTV-s Ignar Fjuk, Aivar Riisalu ja Hardo Aasmäe.

jälgis seda juba kuni 30 tuhat vaatajat. „Vaba Mõtte Klubi“ jätkub ka uuel aastal üle nädala ehk 9. ja 23. jaanuaril. Tegu on poliitiliselt täiesti sõltumatu seltskonnaga, mis koosneb peamiselt valimistel üksikkandidaatidena osalenud arvamusiidreist, kelle juttu juhivad Ajakirjanike Liidu esimees Peeter Ernits.

Uue aasta suurimad uudised

ongi seotud uudistesaadetega. 2. jaanuarist on eetris lühitulevad kl 18.20 (kordusena kl 19.20), pikemad uudised (kl 20.30) korduvad ööprogrammis ja järgmisel hommikul kl 9.00. TTV hakkab üha rohkem vahendama uudiseid mujalt Eestist ning sügisest ehk ka välisuudiseid, kui saame tihedama kontakti Euroopa linna-

Teine strateegiline arengusuund TTV-le on meie linna esindavate sportlaste ja võistkondade tegevuse ja mängude kajastamine. VTB Ühisliiga korvpallülekannetele lisandus detsembris Eesti meistrivõistlused iluuisutamises ning 14 tundi ülekandeid Eesti meistriliiga jalgpallimeeskondade talviselt saalturniirilt. Loodetavasti pääsime alanud aastal ka n-õ majast välja ning võime kajastada väljakualade jõukatsumisi.

Sportülekanded toovad ohtlalt uusi vaatajaid, eriti nooremate meesvaatajate seast. Suurim vaatajaskond on siiski keskealised (35–54 aastat), kus meeste ja naiste osa on praktiliselt pooleks. Ehkki meie saated on eesti keeles, moodustavad siiski viiendiku vaatajaist mitte-eestlased.

TTV SPORDIFÄNNID: Detsembril viimasel päeval oli eetris spordiaasta kokkuvõte. Studios Revo Raudjärvi, Maxim Tuul ja Jaan Männik. Arhiivifoto

Inimeste usaldus TTV suhtes kasvab

Tallinna Televisiooni programmi usaldab tavaline televaataja üha rohkem, sest me ei määri kellelegi pähe valmistõdesid ega võimukuluarides sepietatud teooriaid. Ei püüa me vaatajaid ka kistud naljade ega õllekannutaguste „mõttevahetustega“, nagu toimisid 2011-ndal nn suured kanalid. Parim näide TTV sõltumatuse kohta on tele-eetris kõige otsekohesema saate „Vaba Mõtte Klubi“ vaatajaskonna järjekindel kasv. Detsembris

televisionidega. Praegu vahetame aktiivselt saateid Helsingi linnatelevisiooniga Stadi.TV. Maikuuks on kavas EACTV (Euroopa linnatelevisioonide assotsiatsioon, mille liikmeks TTV kevadel astus – Toim.) liikmesorganisatsioonide esindajaid kutsuda Tallinna ühisseminarile. Linnatelevisioonid kõikjal Euroopas toovad uudiseid ja kohalikke sündmusi lähemale nende linnade elanikele, aga levitavad oma programmi sageli ka regionaalselt.

Seoses vabaleviga on väljaspool Tallinna isegi rohkem vaatajaid kui pealinnas, eriti agaralt jälgitakse meid Põhja- ja Lääne-Eestis.

TTV on telekanalite konkurentsiasu reaalse tegija, ja seda meie suunas jätkuvast poripildumise hoolimata. Ent võib-olla just tänu viimasele? Üha enam Eesti inimesi saab aru, et peavoolumeedia tõrjuv suhtumine peegeldab hoopis küpsevat sisulist konkurentsi, eelkõige programmi sisukuse ja kultuuri osas.

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Sõnumit, sõnumit, sõnumit!

Kus olete, keskerakondlik ajutsenter ja partei küberlabor? Ootan teilt kannatamatult sõnumeid. Ajal, mil rahvas on viidud Euroopa ulgumerle ja igatseb tagasi koduranda, ei tahaks ma kodanikuna, iseäranis keskerakondlasena, kuulda, et meie partei sõnumiks on: teeme ühe ülestõusmispüha juurde või et lõpetame viinakuradi reklaamimise (mis polekski paha, kui ta ei oleks asendustegevus).

Kui tahame edestada sotse, et neid siis hiljem reejalastele lubada, peame andma rahvale sõnumi, palju sõnumeid, kuidas elustada hunnidest laastatud maad. Programmiliselt olme sotsidega ohtlikult sarnased, erinevad nad aga selle poolest, et istuksid mis tahes küüdivankrile, et neil pole ühtki algupärast sõnumit ja, kui uskuda gallupimeistreid, siis nad hakkavad meile kanda näitama. Miks me seda kõike siis ei ennetä, sõnumitega?

Ütleb küll kõnekäänd, et annab jumal ameti (valitsuse), annab ka mõistuse. Aga vältimaks üht teist kõnekäändu – tahtsime paremat, aga... – oleks siiski tark juba nüüd kirja panna, veel parem – rahvale valju häälega välja öelda asjad, mida me valitsuses, eelistatavalt juhtparteina, teeksime.

Punkt üks, ja üksnes sellega seekord piirduksime, – manifest rahvale ajakirjanduses, seaduseelnõuna Riigikokku: raputada riigiparaat lahti tuhandetest parasiitidest, teha ta toimivaks. Millega kaasneb üleriigiline haldusreform ja palgasuhtereform. Teatavasti tegi Herakles 12 vägitegu, samajagu jätkuks neid meilegi.

Aga enne kui nahka jagada, tuleb, teadagi, karu lasta. Karu on aga kaval ja trikke täis. Ohtlikem trikk on see, et ta võib kogu mängu võita valimis- või internetikaste lahti muukides. Nägin unes, et seda ta teebki ja ükski õiguslane ei kõhi, vahest ainult kõhatab. Suuta seda kontrollida ja vältida – vahest on hoopis see meie ülesanne nr. 1?

Ants Metsla
Vändrast, Pärnumaalt

Isamaa reeturitele

Kallis oled, isamaa!

Linnukene oksa päält
laseb tulla kaunist häält.
Päikesära, metsamüha,
muld on iidne, muld on püha.

Kallis oled, isamaa!

Kallis oled, isamaa!
Leib on kallis. Piim on ka.
Kallis on kõik roppumoodi,
mine ükskõik kuhu poodi.

Kallis oled, isamaa!

Raeka platsil inglismann,
kümme euri õllekann.
Muld on iidne, muld on püha,
pappi muudkui pritsi üha.

Kallis oled, isamaa!

(Üles kirjutatud Delfi kommentaariumist)

Haldusreformist on aastaid kõneldud, kuid tegudeni pole jõutud. Valdade liitmine-lahutamine ei annaks soovitud tulemust. Hoopis olulisem oleks vallavalitsuste isikkoosseisu otsustav kärpimine – esialgu vähemalt 50% ulatuses. Sellega saavutame vallavalitsemistegevuse kaasajastamise ja konkreetsuse, mida praegu pole. Hiiu maal Käina vallas töötas enne Teist maailmasõda kaks palgalist – vallasekretär ja käskjalg-koristaja. Vallavanem oli auamet. Nõukogude perioodil nimetati vallavalitsus täitevkomiteeks, millega lisandus täitevkomitee esimehe palgaline ametikoht. Vallaelanike arv oli praegusest vähemalt kolmandiku suurem. Kogu majandamine ja juhtimine toimus siis ideaalselt.

Tänapäeval on Käina vallamajas ametis ca 10–15 inimest. Või enamgi? Igatahes Ekspressi kataloogi alusel on vallamajas 11 telefoni. Kesknädal avaldas 9. novembril minu lühikirjutise prügikoristusfirma Veolia “õhuvõõrist”. Tol korral ma ei teadnud, et selle äri tegelik organisator on Käina vallavalitsus. Sain selle kohta ametliku teate, et kõik valla territooriumil asuvad elamud, vaatamata sellele, kas majas keegi elab või mitte, on lülitatud jäätmeveo nimekirja ja Veolia on õigus elaniketa maja juurde teha tühisõit, mille majavalidaja peab kinni maksma.

22. detsembri Õhtulehes väitis

politseitegevuse asjatundja Koit Pikaro, et 1/3 jõustruktuuride töötajast on lihtsalt lollid. Ränk iseloomustus! Kuid on kohaldatav ka Käina vallaametnike suhtes. Tõepoolest, selliste prügiveomääruste koostajad vajavad ravi. Lisaks kõigele kuulub eravaldustesse tungimine omaniku nõusolekuta ja tema äraolekul kriminaalstika valdkonda. Seega on vallaametnike hulga kärpimine eluliselt vajalik. Näib, et Vabariigi Valitsus ei ole teadlik, millega tegeleb megapalkadega vallaametnike armee. Valitsus kehtestas 2012. a. alampalgamääraks 290 eurot (kasv 12 eurot on restoranis supiportsu hind). Tõus pidanuks olema 120 eurot – siis võiks meedia sellest pasundada. Praegune “tõstmine”

on töötajate mõnitamine. Soomes saab koristaja 1100 eurot kuus puhtalt kätte. Pole ime, et eestlased Euroopa viie “rikkaima” riigi hulka trügivad Eestist juba massiliselt põgenevad. Kahjuks lahkub teadlikum ja ettevõtlikum osa rahvast. Paljud neist hülgavad kodumaa jäädavalt. Enamik aga otsustab naasta siis, kui praegusest üdini korrumppeerunud ja vähiklikust valitsusest on saanud ajalugu. Riigitüürile on vaja meeskonda, kes on võimeline Eestit majanduslikult kaosest välja tooma ja tagama elanikele normaalsed elamistingimused, millest nad praegu võivad vaid unistada.

Elmar Hollmann
Kärdla, Hiiu maakond

Rahvas haistab põhiseaduslikku kriisi

DKW 08.01.2012 22:37

Ühtegi probleemi, mis eesti ühiskonda vaevab, ei ole lahendatud, isegi plaanid selleks puuduvad. Ja see on pomm tulevikule. Praegune 500 eur-i skandaal on aga pretsedent, millele keegi pole tähelepanu pööranud. Täitevvõimu üks asutus, KAPO viis läbi operatsiooni riigi suurima opositsioonipartei vastu, tehes läbiotsimise selle kontoris ning viies sealt ära teabekandjaid. Kas keegi kujutab ette, et midagi taolist saaks toimuda tõeliselt demokraatlikes riikides? Kui selline asi tõstatuks, siis loodaks selle asja selgitamiseks eelkõige sõltumatu komisjon ja ei saadeta politseid opositsiooni puistama. Täna on KE kohutavas seisus – keegi ei tea, millised “paljastused” võivad järgneda. Seega tegemist on tõelise põhiseadusliku kriisiga, mille ulatus on suurem, kui kõik varasemad skandaalid kokku. Ja seekord ei ole probleem enam mitte KE-s, vaid selles, mida lubab endale valitsev erakond. Asi kipub vägisi totalitarismi poole, et mitte hullemini väljenduda. Kas saame varsti ka diktaatori?

Delfist

„Teise mehe pea“

töötab tulla kolepinev televastus, millega TTV laupäeval välja ilmus. Algul tundus lugu igava „rahvateaterliku“ seltskonnatükina, kuigi tegijad (produtsendid) Toomas Lepp ja Roman Baskin ning peaosaline Jan Uuspõld äratasid kannatliku meelega vaatajas lootusi. Ja tõesti – mitte ilmaasjata! Lühikokkuvõttes: see prantslaste kriminaalkoeline miniseriaal on väärt, et oodata järge eelseisval laupäeval.

Kummalise hääsoovlikkusega toetas selle seriaali 1. jao pühapäevast kordusesitust ETV naljasaate „Tujurikkuja“ samaaegse kordamise puhul Eesti Ekspressi saatekavaleht: „Seekordne „Tujurikkuja“ on igav ja vaimuvaene. Vaadake parem Tallinna Televisiooni või mingit normaalset Youtube'i videot.“

Nurinat kah: miks on uue seriaali tiitrid nii peenikeses kirjas, et nägijagi ei näe? (See häda on Eestis omane kõigile teledel.) Aga rahvahulkade suurlemmiku „Õnne 13“ (ETV) tegelaste ja tegijate nimed on kõigiti loetavad. Tehku teisedki nõnda!

Magnus Lilienkampff
vana teleteatrifanatt Tallinna Lillekülast

Ellujäämist uuel aastal!

Õhtulehest võis lugeda, kuidas eurosaadik saab oma tohutule palgale lisaks saalistumise eest 293 eurot päevas. Püha müristus! (See on rõhkem kui meie tavainimese kuupension, rääkimata alampalgast, mida nüüd tõstetakse 290 eurole; sotstootustest rääkimata.) Televisiorist näeme Europarlamendi saali, seda inimhulka, kes sõna otseses mõttes istub rahahunniku otsas. Igaühel veel hulk nõunikuid. Mis see kõik maksab?! Igal liitlasriiگیil pealegi oma paisutatud parlament. Siis hakkadki mõistma, kust tuleb tohutu vaesus, miks on maailmas kõik nagu on. Nõukaaega materdatakse pidevalt, ometi käisid siis paljud asjad targemini. Ülemnõukogu kutsuti kokku, kuid seal istumise eest ei maksnud riik palka, pidevat koosistumist polnudki. Kõike vajaminevat polnud piisavalt saada, eriti pärast sõda, aga polnud ka nälga ega kodu-

tuid ja prügikastiinimesi. Ma küsin: kus on siin inimõigused? Olen üleelanud kõik okupatsioonid ja sõja, mul on, mida võrrelda. Tulime oma praegusse riiki võrdlemisi kõrgelt haritud rahvana, sest haridust tasuta saada oli kõigil võimalik. Täna aga mitte – kooliraha pärast peab hakkama pangaoorjaks, sest hariduseta pole sa mitte keegi. Noor inimene võetakse katseajaga tööle ja ta annab oma parima, kuid siis öeldakse talle: “Sa pole meile sobiv!” Eks ikka selleks, et võtta tööle järgmine, kellele jälle pole vaja maksta täit palka. Pole siis ime, et noored mehed, kel stressitaluvus ei ole eriti suur, jäävad varakult haigeiks. Pidev stress hävitab inimese. Omaenda elule tagasi mõeldes tuleb tunnistada, et mina ei pidanud niimoodi ennast tõestama ega kellegi ees pugema.

Võisin oma õiguste eest alati seista, sest mul polnud vaja karta töötust. 17-aastasena läksintõõle riigiasutusse, polnud ei katse-aega ega madalat palka. Ameti õppisin selgeks töö käigus. Kõige meie viletsuse põhjus ongi töötus – kui pole tööd, pole midagi. Üks osa meie ühiskonnast on lükatud elust kõrvale. Kel veel jaksu, laseb siit jalga – see on ka meie ainuke demokraatia. Teised otsivad prügikastist süüa, konutavad pika päeva külmas ja vihmas, et saada alles kell 21 õõmajale. Mõnede elutee lõpeb kuskil keldris või põlevad nad koos mahajäetud majaga. Ning need pole vanad ja väetid, vaid veel elujõus inimesed, peamiselt mehed. Meie valitsus aga teeb näo nagu polekski seda probleemi olemas. Kiidab ennast ja laseb ennast kiita, et kui tublid ikka oleme – 2% lähebsõjalisteks kulutusteks, milleni ei küüni need riigid, kes

hoolivad oma rahvast. Rääkimata kõigest muust, mis inimeste elukvaliteedi pealt kokku hoitakse. Alampalka tõstetakse 12 eurot kuus – 278 pealt 290 peale. Meie inimene peab sellega terve kuu ära elama, aga Europarlamendi saadik saab päevas lisarahaks 293 eurot. Samasugune on ka pensionitõus, mis annab keskmiselt 10 eurot kuus juurde. See võtab sõnatuks – meie valitsus samal ajal jagab raha maailmas laiali kus iganes. Mul on selline küsimus: kas Araabia Kevad polnud mitte mäss ebavõrdsuse vastu? Miks on Euroopa Liidus selline ebavõrdsus võimalik? Ma ei kutsu mässama, vaid tuletan meelde, et ajaloo on revolutsioone ikka ellu kutsunud ebavõrdsus.

Linda Avik, 82-aastane
pensionär Harjumaalt

Kohtumine Rainer Vakraga

Pühapäeval,
29. jaanuaril kell 14.00
KE Lasnamäe büroos
(Pae 19) kohtumine
Riigikogu liikme
Rainer Vakraga.

Räägime elust ja
erakonnast!
Kõik soovijad on
oodatud.

Kohtumised Tartus

Teisipäeval, 17. jaanuaril kl 16
võtab KE Tartu büroos (Ülikooli 12) valijaid
vastu linnavolinik prof Olev Raju.

Kolmapäeval, 18. jaanuaril kl 12
arutleme Tartu haridus- ja kultuuriteemadel
abilinnapea Tiia Teppaniga haridusosakonna
saalis (Raekoja plats 12).

Teisipäeval, 17. jaanuaril kl 13
võtab soovijaid vastu erakonna büroos
(Ülikooli 12) jurist Marjo Antik.

KESKERAKONNA UUSAASTAPIDU

Salme Kultuurikeskuses laupäeval, 21. jaanuaril kell 16–22

- * UKU SUVISTE kontsert
- * Tantsuks MAIT MALTIS ansambliga
- * Peotuju hoiavad külalis- ja üllatusesinejad
- * Soe buffeelaud
- * Avatud baarid

Registreerimine ja info tel 6 273 460; e-post: keskerakond@keskerakond.ee
Kuni reedeni, 20. jaanuarini kella 17.00-ni pääse odavam.

Presidendi saladus sai avalikuks!

Käesolev kirjutis on võetud Heimar Lengi blogist heimarlenk.blogspot.com

Delfi infoportaalil laupäeval, 7. jaanuaril avaldatud ajakirjanik Kadri Paasi põhjalik uurimislugu president Ilvese elamiskulude esialgsest salastamisest ja nüüd uuesti avalikustamisest, on tegelikult väikese Eesti ajakirjanduse jaoks sensatsioon.

HEIMAR LENK

Kuid ükski teine uudistekanal peale Delfi oraakli, rääkimata avalik-õiguslikust Eesti Rahvusringhäälingust, kelle otseks ülesandeks peaks olema riigipea tegevuse kajastamine, pole infot üles võtnud. See tähendab, et meedia väljanded justkui ühe dirigendi juhtimisel vaikusid selle skandaali maha.

Milleks saladus?

Lugejad ehk mäletavad, et möödunud aastal tuli segane uudis Kadrioru lossi ülalpidamiskulude 75 aastaks salastamisest. Olevat tegemist riikliku saladusega. Oli kohe tunda, et asi võib hapuks minna ja läkski. Andmekaitseinspeksioon nõudis teabe avalikustamist ja presidendi kantselei seda tegigi. Mis siis selgus? Delfist võib välja lugeda järgmist: Möödunud aasta 21.

oktoobriks oli presidendi kantselei sõlminud maksu- maksja raha eest tehtavate teenuste tarvis 14 töövõtulepingut erasikutega. Kõigile nimetatud lepinguile on loodud tempel „Vabariigi Presidendi Kantselei; Asutusesiseseks Kasutamiseks; Alus: avaliku teabe seadus §35 lg 1 p 12“.

Presidendi kantselei heaks töötasid mullu teiste hulgas koduabiline Merily Lend, peaminister Andrus Ansipi nõunik Toomas Kihho, Tallinna Keelpillitrio liikmed Toomas Nestor, Kristina Kriit ja Levi-Danel Mägila, Kultuuriministeeriumi nõunik Eero Raun, doktor Ülo Kivistik jmt. Majapidajanna teenib 59 eurot päevas. Töövõtuleping oli ka peaminister Ansipi nõuniku Toomas Kihoga. Kihopidi kuni 30. septembrini kehtinud lepingu järgi „koostama presidendi ülesandel mõttekoja temaatikat puudutavate kõnede, kirjutiste, tervituste ja muude tekstide projektid ning vaatama sisuliselt üle toimetatud tekstid“. Lepingu järgi teenis ta kirjeldatud töö eest 480 eurot kuus.

23. veebruaril toimunud üritusele ostis kantselei direktor Siim Raie doktor Ülo Kivistikult meditsiinilise teenindamise teenust kella 12.30–15.00-ni. Selle aja eest tasus kantselei tohtrile 255

eurot. 24. veebruaris toimus Estonia teatri- ja kontserdimajas presidendi vastuvõtt. Selle ürituse heerold ehk nimele ütles, nagu ikka, Kultuuriministeeriumi muusikanõunik Eero Raun. Tema teenis õhtu eest 678 eurot.

Üritusel mängis Tallinna Keelpillitrio taustamuusikat. Kõigi kolme trio liikmega sõlmis presidendi kantselei esindaja, riigipea õigusnõunik Ülle Madise eraldi töövõtulepingu. Selle järgi mängisid muusikud kella 19–21.00-ni ja teenisid kahel juhul 266 ja ühel juhul 263 eurot.

Trio tegutseb aastast 2003 ja tuli kokku Eesti Vabariigi Presidendi kutsel, et esineda Rahvusoper Estonia esindusansamblina teatri juubelivastuvõtul. Trio koosseisu kuuluvad Estonia ooperiteatri orkestris töötavad viiulimängijad Kristina Kriit ja Toomas Nestor ning ERSO-s tšellistina ametis olev Levi-Danel Mägila.

Teenuste pikk nimekiri Kõik eelpoolnimetatud isikud kuulutati esialgu saladuse kandjaks ja nende nimed 75 aastaks saladuseks! Seda nimekirja võiks jätkata. Ega ta

olegi tea mis huvitav, kui riigipea poleks teda esialgu salastanud. See räägib valetamise ja salastamise maaniast, mis Eestis maad võtab. Igaks juhaks teeme salaja. Et rahvas teada ei saaks, kuidas peaministri nõunik presidendile kõnesid kirjutab, kuidas riigipea endale muusikatrio kokku paneb, kui palju majapidajanna võib Kadriorus teenida ja nii edasi.

Aga miks ta ei või seda teada? Seesama rahvas, kes uurimuste järgi riigipead nii väga usaldab. Tuleb välja, et avansina usaldab. Nagu Delfi lugejate kommentaaridest selgub, oleks riigipea Ilves võinud kõiki neid

teenuseid tellida ka omaenda kuluühvitise ehk siis esinduskulude, mitte maksumaksja raha eest. Vägisi meenuvad ka Ilveste perekonna segased lood Ärna talu ehitus- ja ülalpidamiskulude klaarimisega. Nagu ajakirjandus teada andis, vahepeal Toomas isegi rentis oma ulualust abikaasa Evelini firma käest! Täit selgust pole neis rahaasjades siiani.

Imestama paneb ka fakt, et osa töövõtulepinguid sõlmis presidendi õigusnõunik Ülle Madise, keda peetakse üheks ausamaks riigiasjanduse tundjaks kogu riigis. Teda soovitati isegi õiguskantsleriks. Kuidas küll tema võis nõustuda Kadrioru lossi igapäevakulutuste ja teenindajate nimede 75 aastaks salajaseks kuulutamisega?

Kultuurikonverents

neljapäeval, 19. jaanuaril kell 14.00-17.30 Salme Kultuurikeskuses

I osa 14.00–15.30

Sissejuhatus

Kus me oleme? **Raivo Raave** Keskerakonna kultuurikogu esimees

Tervitus

Edgar Savisaar Keskerakonna esimees, Tallinna linnapea

Eesti kultuuripoliitikast

Jaak Allik ideoloog, Riigikogu liige (SDE)

Kultuur ja traditsioon

Trivimi Velliste poliitik, muinsuskaitseveteran (IRL)

Tallinna vanalinn kui maailmapärand

Jüri Kuuskemaa kunstiteadlane

KOHVIPAUS 15.30–16.00

II osa 16.00–17.30

Kultuuripealinna 2011 kokkuvõte

Jaanus Mutli SA Tallinn 2011 juhatuse liige

Kultuurse telekanali võimalikkusest Eestis?

Mart Ummelas Tallinna Televisiooni peatoimetaja
Enn Eesmaa poliitik, televeteran, Riigikogu liige, Keskerakonna aseesimees

Kokkuvõte: Kultuur ja meie

Mailis Reps Keskerakonna poliitiline sekretär, Riigikogu kultuurikomisjoni liige

KOHVIPAUS 17.30–17.40

Eriosa

Kultuurikogu protokollilised küsimused ja eestseisuse valimine

Korraldaja: Keskerakonna kultuurikogu (raivoraave@gmail.com ; tel 5070349)

Osavõtust palume kõigil soovijatel lahkesti teatada nõunik Andres Hiiele (andres@keskerakond.ee)

TALLINNA TV

16. – 22. jaanuar

ESMASPÄEV, 16.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:20 Terve tervis*
09:50 Aleksei Turovski lood*
10:20 Meistrite linn*
10:50 Headread*
11:20 Euroopa tee, 11. saade*
11:35 Sini-valge lipu all*
12:05 Etnos*
12:35 Pikk nädalavahetus*
14:00 Info TV
15:00 OTSE: Ülekanne
Riigikogust
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiauudised
18:30 Ajaga sammu*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiauudised*
19:30 Kas tohib?*20:00 Pealinnapilt
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Tallinlase tarbeks*
21:30 Spordisõbrad
22:00 Amazing Grace
00:00 KAVA
00:05 TÄNA*
00:35 Pealinnapilt*
01:05 Spordisõbrad*
01:35 Amazing Grace*
03:35 Info TV

TEISPÄEV, 17.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Tallinlase tarbeks*
10:00 Kas tohib?*10:30 Pealinnapilt*
11:00 Spordisõbrad*
11:30 Eestlasena Kalevalas*
12:00 Koos parima sõbraga*
12:20 Amazing Grace*
14:20 Ülekanne Riigikogust*
17:20 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiauudised
18:30 Linna aed*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiauudised*
19:30 Õigusnõu
20:00 Kultuurimeetri arhiivist.
Keda kõnetab ingliskeelne "Kalevipoeg"
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Helsinki – Tallinn
21:30 Näitleja pidupäev ja argipäev. Irina Kuptsenko ja Vassili Lanovoi Puhtalt lehelt
22:30 KAVA
00:00 TÄNA*
00:05 Õigusnõu*
00:35 Helsinki – Tallinn*
01:25 Puhtalt lehelt*
02:55 Info TV

KOLMAPÄEV, 18.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Õigusnõu*
10:00 Näitleja pidupäev ja argipäev. Irina Kuptsenko ja Vassili Lanovoi*
11:00 Helsinki – Tallinn*
11:30 Maatriks*
12:00 OTSE: LV Pressikonverents Sini-valge lipu all*
12:30 Puhtalt lehelt*
14:30 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiauudised
18:30 Korvpallistuudio
18:45 OTSE: Korvpall. BC Kalev/Cramo - BC Astana
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Estica. Gildihooned
21:30 Elu peeglis*
22:00 Kultuuritehas*
22:30 Keelatud tants 2
00:05 KAVA
00:10 TÄNA*
00:40 LV Pressikonverents*
01:10 Estica. Gildihooned*
01:40 Kultuuritehas*
02:10 Keelatud tants 2*
03:45 Info TV

NELJAPÄEV, 19.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 LV Pressikonverents*
10:00 Kultuurimeetri arhiivist.
Keda kõnetab ingliskeelne "Kalevipoeg"
10:30 Kultuuritehas*
11:00 Estica. Gildihooned*
11:30 Elu peeglis*
12:00 Korvpallistuudio*
12:15 Korvpall. BC Kalev/Cramo - BC Astana*
14:15 Keelatud tants 2*
15:50 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiauudised
18:30 Spordisõbrad*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiauudised*
19:30 Kultuurimeetri arhiivist.
Klaasimaailm
Südamele ära*
20:00 TÄNA. Pealinna uudised

21:00 Hingelt tugevad
21:50 Linnaruum*
22:20 Eela orus
00:25 KAVA
00:30 TÄNA*
01:00 Hingelt tugevad*
01:50 Linnaruum*
02:20 Eela orus*
04:25 Info TV

REEDE, 20.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Linnaruum*
10:00 Südamele ära*
10:30 Hingelt tugevad*
11:20 Jäljed*
11:50 Kultuurimeetri arhiivist.
Klaasimaailm*
12:20 Terve tervis*
12:50 Eela orus*
14:55 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiauudised
18:30 Pealinnapilt*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiauudised*
19:30 Tartu uudised
20:00 Headread. Kasseti-põlvkonna lugu, 2. osa
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Eestlasena Kalevalas.
Süda jäi Eestisse*
21:30 Pillimeeste Klubi*
22:30 Anthony Zimmer
00:00 KAVA
00:05 TÄNA*
00:35 Tartu uudised*
01:05 Headread. Kasseti-põlvkonna lugu, 2. osa
01:35 Anthony Zimmer*
03:05 Info TV

LAUPÄEV, 21.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 TeTeVeke
09:40 Parima sõbraga*
10:00 Ajaga sammu*
10:30 Kultuuritehas*
11:00 Kas tohib?*11:30 Tartu uudised*
12:00 Õigusnõu*
12:20 Näitleja pidupäev ja argipäev. Irina Kuptsenko ja Vassili Lanovoi*
13:20 Kodumaa laul. Ursula Calenberg
14:05 Anthony Zimmer*
15:35 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TeTeVeke
18:30 Estica. Gildihooned*
19:00 Etnos*
19:30 Tallinn liigub
20:00 Maatriks*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Südamele ära*
21:20 Miniseriaal. Teise mehe pea 3/6
22:00 Ansambel Picante ja Ivi Rausi
23:25 KAVA
23:30 TÄNA*
23:50 Maatriks*
00:20 Miniseriaal. Teise mehe pea* 3/6
01:00 Ansambel Picante ja Ivi Rausi*
02:25 Info TV

PÜHAPÄEV, 22.01.2012

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:20 TeTeVeke
09:30 Aleksei Turovski lood*
10:00 Headread. Kasseti-põlvkonna lugu, 2. osa*
10:30 Terve tervis*
11:00 Linna aed*
11:30 Elu peeglis*
12:00 Tallinn liigub*
12:30 Korvpallistuudio*
12:45 Korvpall. BC Kalev/Cramo - BC Astana*
14:45 Miniseriaal. Teise mehe pea* 3/6
15:25 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TeTeVeke
18:30 Helsinki - Tallinn*
19:00 Kultuurimeetri arhiivist.
Bosch ja Bruegel
19:30 Meistrite linn*
20:00 Sini - valge lipu all*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Euroopa tee, 11. saade.
Vene keeles
21:05 Suur Buck Howard
22:35 Suured helid. Mihkel Mattisen (klaver)*
00:05 KAVA
00:10 TÄNA*
00:30 Meistrite linn*
01:00 Sini-valge lipu all*
01:30 Suur Buck Howard*
03:00 Info TV

Nädala juubilar OLEG GROSS 60

Sügisel puhkuselt Tallinna naastes avastas inimeste üllatuse ja ülima rahuloluga, et veneaegset päevinäinud ja väsinud teenindajatega kodust toidupoodi, mille lõplikku sulgemist ümberkaudsed Uue Maailma elanikud kartsid juba pikemat aega, oli tabanud imepärane ümbersünd – inetust pardi-pojast oli saanud täitsa korralik luik! Poeukse kohal säras tuntud kaubamärk „Grossi Toidukaubad“. Olles küll iga-sugu Prismade ja Selveritega ära hellitatud, on kodupood ikkagi kodupood – seda mõnu ei jätku pärast supermarketite levikut enam kuigi paljudele linlastele. Varahommikul oma piima-saia kätte saades või hilisel õhtutunnil töölt näljasena naasmisel poest läbi astudes tekib igati kodune „oma poe“ tunne. Selle võimaluse on Eesti inimestele taganud Eesti oma äri-meese Oleg Gross, kelle kohta pole palju öelda – pigem juba suuräri-meese.

Lääne-Virumaalt pärit Gross tähistab 11. jaanuaril oma kuuekümnendat sünnipäeva. Tema side Tallinnaga on aga üsna otsene – vaevalt et ükski „põhikohaga“ väljaspool pealinna tegutsev äri-meese on loonud Tallinnasse niivõrd palju töökohti. Oleg Grossi firma „OG Elektra“, mis kasutab üle Eesti tuntuks töötatud kaubamärki *Grossi Toidukaubad*, on just

viimastel aastatel jõuliselt ja jõudsalt tulnud Tallinna kaubandus-turuleningvõtnud muu majanduse taandudes ehk masu ajal tööle sadu inimesi.

Grossi kauplusteketi edu võti seisneb teatavasti selles, et tema firma arendab Rakvere külje all lisaks ka oma toiduainetööstust.

Kaubamärgid *Grossi Pagarid*, *Grossi Kulinaaria*, *Grossi Kondiitrid* ja *Grossi Lihatoöstus* on Grossi poodide külastajatele hästi omaseks saanud. Ka väljaspool suuremaid keskusi on see kauplustekett esindatud ja oma paindliku hinnapoliitikaga saavutanud suure menu. Näiteks kui perenaine ikkagi soovib kindlapeale saada head eesti liha, läheb ta Grossi poodi. Seda usaldatakse, sest Gross ka toodab müüdavat kaupa ise.

Ühtekokku kuulub läänepoolsest äri-mehele Põhja- ja Kesk-Eestis nelikümne kauplust. Arvan, et terminoloogiliselt on siinkohal sobiv kasutada lausa sõna „kontsern“. Aga miks mitte – Grossi kontsern!

Kõik kokku näib nagu

Foto: SCANPIX

muinasjutuline edulugu äri-taibuga maamehe edasipüüdlikkusest. Kesknädalale meeldib aga kahtlemata enim see, et mõnigi Eesti äri-meese, sealhulgas tänane juubilar, on veel üldse ellu jäänud pärast seda, kui väiksest Eestist on üle

käinud majanduslik tuulispask. Palju neid üldse enam on? Välismaalastele kuuluv meedia on ju „nende oma“ äri-meeste sissesõimiseks sõna otseses mõttes täis lasknud pea kõik Eesti omad tootjad ja tegijad. Esmajoones meenub

Oliver Kruuda, ja ka Tallinkipoisid on saanud oma koosa. Ja kes laseks sündida-levida näiteks oma pisikese eesti-pangakese ideel, mis toodaks kasumit oma rahvale ja aitaks üles putitada Eesti oma ettevõtlust? Mine kus tahad selle riivatu patujutuga!

Näeme ju, et enamik kaubanduskette Eestis on paraku välismaalaste käes. Nagu ka kõik apteegiketid. Eestlastele, seda enam mingist provintsist Rakverest tulnud persoonile, on pealinn täis tihedat ja halastamatut konkurentsi.

Gross on aga julge mees. Tema pole kunagi konkurentsi kartnud. Ta on leidnud oma isikupärase ning eristuva koha super- ja hüpermarketite hulgas. Gross ise nimetabki oma kauplusi perenaiste lähipoodideks, nagu ma eespool juba isiklike muljeid ja tähelepanekuid kirjeldasin. Iga töölt tulev naine saab kiiresti Grossi Toidukaubadest kätte õhtuse toidupoolise, mida perelauale panna. Rõhutada tuleb veelkord seda, et ka müügil olev toidukraam on enamjaolt Grossi enda tsehhides tehtud, kui just hea hinnaga mandariinid välja arvata. Grossi poodides on müügil ka esmatarbekaupu, et inimene ikkagi enda juurde ostma meelitada ja et ta mitte iga tühja-tähja pärast suurmarketisse pikka teekonda ette ei peaks võtma. Toiduäri-meese ise rõhutab, et tema kauplused hoiavad hin-

nataset, mis on vastuvõetav väiksema sissetulekuga ostjatele. Pealegi on nendes kauplustes tihti n-ö šokihindade päevad, kus teatud toiduained on tõepoolest väga madalate hindadega. Samuti on tal nädalalõpu-sooduspakkumised. Nii et kõige kasulikum on olla Grossi pidev klient!

„OG Elektra“ äriedu võti peitub oma toiduainetööstuses Lepnal Rakvere linna läheduses, kus valmib kogu kauplustes pakutava toidu sortiment. Loomulikult peab üks menukas ettevõtte müügil hoidma ka midagi muud minevat, kuid käibe annab siiski omatoodang – olgu see sai või liha, kulinaaria või koogid-tordid.

Peale tõhusa äritegevuse on Oleg Gross oma maakonnas tunnustatud sponsor. Tema nime kannab Lääne-Viru võrkpallimeeskond, tema ehitatud on Kehala rallisõidurada. Kuid neid tänulikke, keda ta on korduvalt toetanud parajate summadega, on palju – peaaegu igal Lääne-Viru maakonna üritusel võib leida sponsorite nimekirjast *Grossi Toidukaubad*.

Palju õnne ja tervist sihikindlale ja edukale äri-mehele!

Oleg Grossi Lääne-Virumaa sõprade abiga kirja pannud Urmi Reinde

Telli KESKNÄDAL!

Loe, mis elus tegelikult toimub!

2012. aasta 12 kuuks **KESKNÄDAL** soodsalt:
üks aastatellimus vaid **20** eurot (tavahind 27 eurot)

Sooduskampaania jätkub kuni
31. jaanuarini 2012

Helista **617 77 17** või **www.tellimine.ee**
või **tellimine@expresspost.ee**

Uusaastapidu ja kohtumine riigikoguliikmetega

Laupäeval,
14. jaanuaril kell 19
algab piirkonna
Musta Draakoni aasta
uusaastapidu Viiratsi
kooli söökla saalis
(Viiratsi, Tiigi 4; end.
Viiratsi Kaubanduskeskus).

Kohtume Riigikogu liikmete
**Kadri Simsoni, Mailis
Repsi, Enn Eesmaa, Priit
Toobali ja Kalev Kalloga.**

Päevakavas arutelu Eesti
riigile ja Eesti inimestele
olulistel ja elulistel teemadel.
Kultuuriprogramm. Väike
üllatus. Muusikat teeb
ühemeheband Toomas Taul.

OSALUSTASU 10 ja 5 eurot.

Helmut Hallemaa,
Keskerakonna Viljandimaa
piirkonna esimees